

[Hagen Hagensen]

helst imod, at vi siger: lad os dog nu prøve på at se væk fra det formelle, lad os prøve på at se, om vi ikke, som jeg udtrykte det i mit første indlæg, ved et samvirke mellem alle rette vedkommende kan få det ud af det, vi skal have, nemlig at sikre bevarelsen af de to hospitaler som funktionsdygtige almene sygehuse.

Jeg må til slut komme med en bemærkning til hr. Dræbye, der for mig at se – at dømme efter det, han har sagt – helt klart mangler forestillingen om, hvad et funktionsdygtigt alment sygehus er. Det er et sygehus, der har afdelinger, så man kan betjene og uddanne til at betjene, og ikke et sted, hvor der bliver indlagt i hobetal af mennesker, der desværre skal ligge og vente på at komme andetsteds hen, uden at der sker en egentlig behandling af dem. Det er meget væsentligt, at det ikke går sådan med de to sygehuse, og det er meget væsentligt at prøve på at bibringe hr. Dræbye forståelsen af, at sådan må det ikke komme til at gå. Derfor er dette forslag rejst. Jeg tror, at vi under udvalgsarbejdet vil kunne få en virkelig god udgang på denne sag. Ministerens gode vilje, som jeg fuldt ud anerkender, er til stede, og flertallet i denne sag er det også. Det lader kun til at være hr. Dræbye, der ikke har forstået nødvendigheden heraf.

Birthe Nielsen (SF):

Jeg skal da hilse med glæde, at ministeren er så positivt indstillet over for, at de hospitaler, som vi her snakker om, kan blive bevaret med den nuværende struktur. Det er jo nok det, vi egentlig skal tage fat om, for det, det drejer sig om, er den nuværende struktur.

Når vi fra SFs side er gået med i dette beslutningsforslag, hænger det sammen med, at hele hovedstadsområdet hospitalsplanlægning jo, som indenrigsministeren meget rigtigt sagde, først skal vedtages i 1981, og det vil sige, at der kan gå næsten et helt år, hvor Københavns kommune og Københavns amtskommune ganske langsomt, efter salami-metoden, kan indlægge ventepatienter på de to hospitaler. Og det kan jo ikke nytte noget, at der kommer en hospitalsplan et helt år efter, når hospitalet så kommer til at lide en langsom død. Vi har taget det op i dag, netop fordi vi mener fra de partiers side, som er gået med i dette forslag – det mener vi i

hvert fald fra SFs side – at det er meget vigtigt i den nuværende situation at gribe fat om det, så det ikke sker.

Jeg vil da godt give indenrigsministeren nogle generelle råd med på vejen, som indenrigsministeren kan give til sine partikolleger i kommunerne. Ventepladser er betydelig dyrere end plejehjem, og staten er med til at betale det, disse dyre hospitalspladser koster. I en situation med få ressourcer og med store besparelser inden for dette område må det da være logisk, når regeringen ellers altid henstiller til kommunerne, at der skal spares. Jeg synes, at indenrigsministeren her har nogle gode argumenter, som han kan tage med til de respektive borgmestre i diskussionen om, at der virkelig må bygges nogle flere plejehjemspladser og nogle flere beskyttede boliger, f.eks. i Københavns kommune, hvor man desuden har fået penge til det. Ved at bygge disse plejehjemspladser og beskyttede boliger kan vi få flere mennesker i arbejde, således at vi sparer arbejdsløshedsunderstøttelsen. Summa summarum vil samfundet have stor glæde af dette. Det må disse borgmestre da kunne forstå.

Til sidst vil jeg sige til de radikale, at jeg forstår ikke rigtig, at hr. Dræbye synes, at planlægningen er vigtigere end de mennesker, vi skal lovgive for herinde. Jeg føler, at når jeg er blevet valgt som folketingsmedlem, så er jeg folkevalgt og skal derfor tjene befolkningens interesser. Så er det ikke alene et spørgsmål om en eller anden planlægning, der først kommer i løbet af et år, når toget er kørt. Det må være befolkningens ønsker, hvad der foregår i befolkningen, man lytter til som politiker. Det er bl.a. derfor, jeg siger, at vi er demokrater i socialistisk folkeparti. Vi lytter måske mere til befolkningen, end vi lytter til de centralistiske mennesker, der sidder på Københavns rådhus eller i Københavns amt, for hvor meget lytter de til befolkningen, når de laver disse ting?

Pilgaard Andersen (FP):

Når hr. Egon Jensen siger, at socialdemokratiet aldrig har været imod de små sygehuse, så vil jeg da give hr. Egon Jensen ret. Det har jeg heller ikke sagt. Det, jeg mener, når jeg siger mastodontsygehus, er, at den planlægning, der har været i hele Københavnsområdet, er forkert. En lang række sygehuse